

Sygn. akt IV U 1198/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania H. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 25 sierpnia 2015 r. znak: (...)

w sprawie H. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty rodzinnej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo H. S. do renty rodzinnej od 1 sierpnia 2015 roku do 31 lipca 2018 roku.

Sygn. akt IV U 1198/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 sierpnia 2015r. Nr (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 oraz art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 478) odmówił H. S. prawa do renty rodzinnej od dnia 1 sierpnia 2015r., bowiem Komisja Lekarska w orzeczeniu z dnia 17 sierpnia 2015r. nie uznała wnioskodawczyni za niezdolną do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła H. S., kwestionując dokonaną ocenę jej stanu zdrowia i wskazując, że ból w obu rękach postępuje, ma niewładny palec lewej ręki, zwyrodnienie kręgosłupa i nie może się przemieszczać (odwołanie, k.2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jej oddalenie, powołując się na przepisy prawa i argumentację zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k.4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona H. S., ur. (...), była uprawniona do renty rodzinnej po zmarłym w dniu 2 lutego 2000r. mężu M. S. do dnia 31 lipca 2015r. na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 29 stycznia 2015r. (decyzja z

dnia 29.01.2015r. k. 38 akt rentowych). Upřednio w dniu 18 czerwca 2015r. ubezpieczona złożyła wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty rodzinnej na dalszy okres (wniosek k.40 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 7 lipca 2015r. uznał, że nie jest ona niezdolna do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z dnia 7.07.2015r. k.44 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia sprawa została skierowana do Komisji Lekarskiej Zakładu, która w orzeczeniu z dnia 17 sierpnia 2015r. stwierdziła, że H. S. nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw k.21 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej; orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 17.08.2015r. k.48 akt rentowych). Orzeczenie to stało się podstawą do wydania w dniu 25 sierpnia 2015r. przez organ rentowy zaskarżonej decyzji odmawiającej H. S. prawa do renty rodzinnej na dalszy okres (decyzja z dnia 25.08.2015r. k.49 akt rentowych).

U ubezpieczonej rozpoznano wadliwie wygojone złamanie dalszej nasady kości promieniowej prawej ze skróceniem kości promieniowej i zwichnięciem w stawie promieniowo-łokciowym dalszym ze znacznym ograniczeniem ruchomości nadgarstka, przykurcz zgięciowy palców IV-V ręki lewej i palca V ręki prawej, stan po urazie kciuka lewego z ograniczeniem funkcji chwytnej i osłabieniem siły mięśniowej ręki. Schorzenia te upośledzają sprawność rąk i powodują niezdolność ubezpieczonej do prac wymagających sprawności obu rąk, prawidłowego chwytu szczypcowego, ciężkiej pracy fizycznej, w tym do pracy dotychczas wykonywanej jako pakowacz. Powyższe uzasadnia orzeczenie dalszej częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2015r. na okres 3 lat. Rozpoznane schorzenie kręgosłupa w postaci okresowego zespołu bólowego kręgosłupa L/S na podłożu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych bez istotnego upośledzenia sprawności ruchowej, przebiega z okresami zaostrzeń i remisji dolegliwości. Aktualnie nie występuje istotne zaostrzenie dolegliwości bólowych kręgosłupa. Wnioskodawczyni wymaga leczenia farmakologicznego i rehabilitacji w okresach zaostrzeń dolegliwości i wówczas może być okresowo niezdolna do pracy, lecz obecnie nie stwierdzono długotrwałej niezdolności do pracy z powodu schorzeń kręgosłupa (opinia biegłych lekarzy neurologa i ortopedy, k.10-10v akt sprawy).

Ubezpieczona ma wykształcenie podstawowe. Od 4-5 lat nie pracuje zawodowo, wcześniej przez około 5 lat pracowała jako pakowaczka – pakowała pościel, piżamy (okoliczność bezsporna, nadto wyjaśnienia ubezpieczonej, k. 24 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie H. S. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 65 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748) renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń. Stosownie do treści art. 70 ust. 1 w/w ustawy wdowa ma prawo do renty rodzinnej, jeżeli:

- 1) w chwili śmierci męża osiągnęła wiek 50 lat lub była niezdolna do pracy albo
- 2) wychowuje co najmniej jedno z dzieci, wnuków lub rodzeństwa uprawnione do renty rodzinnej po zmarłym mężu, które nie osiągnęło 16 lat, a jeżeli kształci się w szkole – 18 lat życia, lub jeżeli sprawuje pieczę nad dzieckiem całkowicie niezdolnym do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolnym do pracy, uprawnionym do renty rodzinnej.

Przepis ust. 2 powołanego artykułu stanowi, iż prawo do renty rodzinnej nabywa również wdowa, która osiągnęła wiek 50 lat lub stała się niezdolna do pracy po śmierci męża, nie później jednak niż w ciągu 5 lat od jego śmierci lub od zaprzestania wychowywania osób wymienionych w ust. 1 pkt 2. W myśl art. 12 ust. 1, 2 i 3 w/w ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty rodzinnej wymagało ustalenia, czy ubezpieczona po dniu 31 lipca 2015r. pozostaje osobą niezdolną do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonej, tj. neurologa i ortopedy. Powołani w sprawie biegli w sporządzonej opinii jednoznacznie wskazali, iż rozpoznane u H. S. schorzenia - objawiające się: ograniczeniem ruchomości nadgarstka prawego, przykurczem palca V ręki prawej, upośledzeniem precyzyjnej sprawności ręki z zachowaną funkcją chwytą, ograniczeniem ruchomości kciuka lewego, przykurczem zgięciowym palców IV i V ręki lewej, upośledzeniem funkcji chwytnej i niewielkim osłabieniem siły mięśniowej ręki lewej – upośledzają sprawność obu rąk w stopniu powodującym niezdolność ubezpieczonej do prac wymagających sprawności obu rąk, prawidłowego chwytu szczypcowego, ciężkiej pracy fizycznej, w tym do pracy wykonywanej jako pakowacz. Wobec powyższego uznano wnioskodawczynię w dalszym ciągu za częściowo niezdolną do pracy w okresie od 1 sierpnia 2015r. na okres 3 lat, tj. do 31 lipca 2018r.

Analizując sporządzoną opinię biegłych lekarzy neurologa i ortopedy, Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny dowód w sprawie, gdyż wydana została po zapoznaniu się przez nich z dokumentacją medyczną oraz po przeprowadzeniu badania przedmiotowego ubezpieczonej. Opinia jest spójna, logiczna i należyście uzasadniona. Niewątpliwie ubezpieczona wobec rozpoznanych schorzeń rąk nie może wykonywać pracy fizycznej, a z uwagi na posiadane wykształcenie podstawowe tylko taki rodzaj pracy mogłaby wykonywać. W ocenie Sądu, taki poziom wykształcenia co do zasady uniemożliwia wnioskodawczyni podjęcie pracy umysłowej czy też innej niż praca fizyczna. Nie można zatem zgodzić się z zastrzeżeniami organu rentowego (k.18 akt sprawy), że H. S. mogłaby wykonywać inne zajęcia – proste prace fizyczne, w tym takie które nie wymagałyby precyzji ruchów obu rąk. Zdaniem Sądu, każda praca fizyczna wymaga prawidłowej ruchomości kręgosłupa oraz obu rąk, które są podstawowym narzędziem przy pracach fizycznych. Tym samym stwierdzenie, że ubezpieczona mogłaby wykonywać jakąś prostą, lżejszą pracę jest nieuzasadnione i ma charakter życzeniowy. Organ nie precyzuje pojęcia prostej pracy fizycznej, a tymczasem każde prace fizyczne, nawet nie wymagające przenoszenia czy podnoszenia ciężarów, wymagają sprawności rąk w zakresie chwytania, czy uścisku. Wobec powyższego wnioszek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych ortopedy i neurologa jako bezzasadny nie zasługiwał na uwzględnienie. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że H. S. po dniu 31 lipca 2015r. jest nadal osobą częściowo niezdolną do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji na okres 3 lat, czyli do dnia 31 lipca 2018r.

Całokształt okoliczności sprawy pozwala zatem stwierdzić, że ubezpieczona w dalszym ciągu spełnia wszystkie przesłanki do ustalenia prawa do renty rodzinnej określone w art. 70 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Pozostałe przesłanki przyznania prawa do renty rodzinnej po zmarłym mężu na dalszy okres nie były bowiem kwestionowane przez organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.